

Snídaně s místostarostkou

Veronika Pončíková, 9. A

Ráno jsme si dali s Davidem Kocůrkem sraz v 8:15 před Městským úřadem s tím, že v 8:30 schůzka začíná, ale přesunulo se to až na 9 hodin. Všechno mi měl říct David - jak to bude probíhat atd. Jenže on taky nic nevěděl! Tak jsme tam stáli a čekali s ostatními žáky z jiných škol na 9. hodinu. Snídaně byla ve 2. patře, kde jsme na schodech potkali pana starostu, jak prochází dolů. Potom jsme tak 10 minut čekali, než to začne. **Pan starosta** s námi i mluvil, ale musel potom na poradu. Šli jsme do vedlejších dveří, sedli jsme si a měli si zajít pro jídlo. Snídaně byla v podobě **švédského stolu**. Paní místostarostka se nám představila a poprosila nás, abychom se také představili. Řekli jsme svá jména, rozdali si diplomy za **vynikající studenty** a potom jsme měli program. Všichni se bavili dobře. Potom jsme kladli naše dotazy. Paní místostarostka nám popisovala svůj dobrodružný život při studiu plný **cestování stopem**. Procestovala celou Evropu a dokonce i některé státy v **Americ**e. Po snídani na městském úřadě jsme se přesunuli k policii. Měli jsme možnost vidět kamery, tajné sejfy a dokonce i některé zbraně. **Tento den se opravdu vydařil.**

CO SE DĚJE ?

Školní výlet 9.B

Adéla Karolovská, 9. B

Ve středu 23. května jsme se o půl desáté sešli na autobusovém nádraží. Paní učitelka Konvičková (naše třídní) nás přepočítala a mohli jsme vyrazit. Na náměstí přistoupila paní vychovatelka Voreková a na ulici 4. května nastoupili další tři spolužáci.

Před desátou hodinou jsme dorazili do **Semetína**, kde nás čekala **tříkilometrová túra** do kopce. Cesta nebyla ničím zvláštní, povídali jsme si a někteří kluci pomáhali holkám s taškami. Když jsme dorazili na chatu, měli jsme nějaký čas na to se ubytovat.

První hra byla spíše seznamovací, házeli jsme míčkem, říkali svá jména, oblíbená jídla a nápoje. Poté přišel oběd, polévka byla kuřecí vývar a jako druhé byly **borůvkové knedlíky**. Po obědě jsme měli dvě hodiny klid, sešli jsme se na pokojích, povídali jsme si, dávali jsme si úkoly a zpívali jsme.

Ve dvě hodiny nás svolali před chatu a odvedli nás do lesa. Náš úkol byl rozdělit se do týmů (které zůstaly stejně rozdělené po celý výlet) a **hledat v lese** básničky, které jsme se naučili a poté před instruktory přednášeli. Ti nás bodově ohodnotili a večer vyhlásili výsledky.

Na večeri jsme měli zapékané brambory s uzeným masem. Další aktivita spočívala v tom, že jsme se rozdělili do skupin a museli jsme rýsovat a stříhat papíry do různých **geometrických tvarů** za pomoci třeba jen tužky (bylo to velmi náročné, ale zvládli jsme to). Jednotlivé týmy mezi sebou obchodovaly a tým, který měl na konci hry **nejvíce peněz**, vyhrál. Den jsme ukončili na pokojích, kde jsme si povídali a nakonec i usnuli.

Druhý den ráno jsme vstávali o půl osmé a šli jsme na snídani, která začínala v osm hodin, **kdo nepřišel včas**, nesnídal. Po snídani jsme se sešli před chatou. Jakmile jsme byli všichni, začali jsme běhat a potom přišla půlhodinová **rozcvička**.

(pokračování na další straně...)

Dopolední aktivitou byla například **lukostřelba** nebo jsme měli přenést vodu v trubce, ve které byly díry. Instruktoři zase jednotlivým týmům rozdávali body a před obědem bylo vyhlášení vítězného týmu. Oběd se podával po dvanácté hodině a pro změnu jsme jedli venku. Po obědě jsme měli zase klidový režim, který jsme strávili kecáním na pokojích.

Odpoledne jsme šli do lesa a rozdělili jsme se **do dvojic**. Jeden si **zavázal oči** a ten druhý ho vedl po lese a hledal strom, který si následně ten slepý osahal a poté ho musel najít. Jediná věc, co mě na výletě nebavila, byla ta, že jsme si poslechli příběh a museli jsme zjistit, kdo měl největší vinu. Bylo to příliš zdlouhavé a nakonec jsme z toho byli všichni otráveni.

Po návratu na chatu jsme posvačili a šli jsme **vyrábět** masky ze sádry, které jsme si na druhý den podepsali. Na večeri nebylo nic jiného než špekáčky, které jsme si opekli u táboráku. Když se setmělo, zpívali jsme a plakali, protože jsme si uvědomili, že vše končí. Z ničeho nic přestala hrát kytara a instruktoři rozdali šátky, kterými jsme si zavázali oči. Chytli jsme se za ruce a začali nám **vyprávět příběh** o mírumilovném kmeni, který si ve všem pomáhá. Odvedli nás do lesa, kde jsme si šátky mohli sundat. Náš úkol byl, aby celá třída přešla po lanech napnutých mezi stromy a nikdo při tom nespádl. Povedlo se nám to **napotřetí** a myslím, že se ukázalo, jak dobrý kolektiv jsme. Když jsme přišli na chatu, někteří si šli povídat a někteří spát.

Ráno probíhalo zase stejně. Snídaně, běhání a rozcvička. Dopoledne ani odpoledne jsme nic tak zajímavého nedělali, spíš jenom kraviny. O půl třetí nám jel autobus domů. I když se většinou vůbec nechtělo, nic jsme nenadělali.

Tímto bych chtěla poděkovat své třídě 9. B za krásně prožitých devět let. **Mám vás ráda!**

FOTOGRAFICKÉ OKÉNKO

SLukáš Koňářík 8. A, Martin Malčík, 8. C

DÍL DRUHÝ: NEJČASTĚJŠÍ CHYBY PŘI FOCENÍ

Milí žáci! V dnešním dílu si povíme o častých chybách při focení. Takže pozorně čtěte, ať se jim vyhnete.

Focení s bleskem proti sklu

Např.: fotíme západ slunce z jedoucího autobusu...

Toto je chyba. Pokud fotografujeme západ slunce přes sklo, nejlépe uděláme, když zezoomujeme objektiv, aby na fotce sklo takřka nešlo vidět.

Rozmazané fotky

Pokud zjistíme, že fotky, které si ve foťáku digitálně přiblížíme, jsou rozmazané, tak zvýšíme hodnotu ISO. Tím zkrátíme čas sepnutí závěrky. Této funkce se často využívá při sportu (např. při odpalu míče při podání).

Hýbání s fotoaparátem při pořizování snímku

Při menším množství světla je vliv na závěrku ještě větší. Zkrátka se snažte se svým přístrojem co nejméně hýbat.

Přeexponované fotografie (= přesvícené)

Fotka ztrácí na kvalitě a cennosti. Lze regulovat dobou expozice, ale většinou se tím moc fotky nezachrání. Fotky však můžeme v grafickém editoru upravit.

Červené oči při focení s bleskem

Této chybě se dá zamezit použitím předblesku. Taktéž lze vadu zmírnit v grafickém editoru.

...aneb trocha vzpomínek deváťáků na téma:

S KÝM VŠÍM JSEM SEDĚL(A)

LUKÁŠ KLOSS:

Na prvním stupni nás rozesazovali každý měsíc, takže si pamatuji jenom někoho. S Vojtou, který řekl jedno slovo za celý rok, to byla asi největší zábava, vážně jsem si užil ty hodiny ticha a nudy. Potom si pamatuji hodně holek, ale vždy to dopadlo úplně stejně. Ptaly se na nějaké nesmyslné otázky a já jsem se jenom smál. Na druhém stupni jsem seděl asi v nejvíce hodinách s Danem a později s Jindrou. S Danem je sranda, hlavně v němčině - jak tam jenom sedí a neví, co se děje, a z ničeho nic je vyvolaný a řekne první slovo, co ho napadne. Hlavně po testu vždycky bylo to lehké za jedna, za týden potom za čtyři.

VERONIKA PONČÍKOVÁ:

V první třídě jsme se skoro pořád přesazovali. Takže prakticky jsme seděli všichni se všemi. Pamatuji si, že jsem docela dlouho seděla s Dominikem N., seděli jsme v první lavici a za námi potom už jenom Tomáš M. a Romča V. Byli jsme docela dobrá čtveřice v řadě u dveří. V předposlední lavici seděl medvěd! Taky si pamatuji, že jsem seděla s obrovským plyšovým medvědem. S Jindrou jsme pomáhali školkáčkům udělat kytky. Od třetí do páté třídy jsme měli lavice po jednom. Byly to takové malé žluté lavičky... V šesté třídě jsme se spojili s áčkem a já seděla rok s Gabčou. Potom až do osmičky s Denčou. Na začátku devítky jsme spolu seděli, ale potom se to zase rozesadilo jenom na některé předměty. A momentálně sedím s Vandou, ale jenom na češtinu a dějepis.

VAŠEK TOMAN:

V první třídě jsem seděl se Zdeňkem, protože byl jediný, koho jsem tam znal. Byl to kámoš ze školky. Ten rok jsme měli paní učitelku Graclíkovou, byla to dobrá učitelka. Ve druhé třídě jsem opět seděl se Zdeňou, protože to byl nejlepší kámoš. A měli jsme zase stejnou učitelku. Ve třetí třídě jsem seděl sám, ale to všichni, jelikož tam byly lavice jen pro jednoho. Bylo to však těžší a navíc jsme měli i novou učitelku, byla to paní učitelka Adámková. Ve čtvrté a páté třídě se nic neměnilo, bylo to pořád stejné, pořád sám a pořád stejná učitelka. Šestá třída, to jsem seděl s Adamem, který byl dobrý ve fyzice. V šesté třídě to už nebylo tak lehké jak předtím a navíc jsme dostali novou paní učitelku Pavlůskovou, ta učila hudební výchovu. Sedmá třída všechno při starém, stejná učitelka, ale nový kámoš v lavici, Jarda. Šel mu každý předmět, byl prostě dobrý. Osmá třída to se zase všechno změnilo, nová učitelka, nová třída, ale v lavici to bylo furt stejné. Dostali jsme paní učitelku Chrobákovou a třídu, která se potom vymalovala na růžovou. Paní učitelka Chrobáková nás měla na tři předměty: češtinu, dějepis a němčinu.

LEA BEDŘICHOVÁ:

Určitě každý někdy zažil strach z nového kolektivu, ať už na táboře, v kroužku nebo právě ve škole. Já sama jsem se bála nástupu na novou školu, protože co když si budou myslet, že jsem blbá? Nebo jednoduše prostě nezapadnu. Jen pomýšlení na novou šestou třídu mi nahánělo hrůzu, strach a pocit nervozity. Samozřejmě, že jsem doma slyšela pouze větu „čeho se bojíš?“, ale jim se to lehce řekne. Svůj první den si velice dobře pamatuji, byla to středa. Přišla jsem do šatny a tam už byla Hanka, která se mi velice rychle představila a chtěla se mě ujmout, ale vysvětlila jsem jí, že tu mám kamarádku, která mě za paní učitelkou dovede. Do mé nové třídy mě přivedla v té době naše třídní učitelka Zuzana Pavlůsková. Pohledy všech si velice dobře pamatuju, hlavně teda pohled Cyprise, když mi paní učitelka nabídla sedět vedle něj. Já si ale radši sedla sama do poslední řady uprostřed, k mé kamarádce z tančení, Nele. Nejprve jsem se se všemi seznamovala a nakonec postupem času našla i novou, nejlepší kamarádku, Verču. Myslím, že jsem i celkem do kolektivu zapadla, a tím bych chtěla poděkovat celé 9. A.

MŮJ ŠKOLNÍ TRAPAS

DENISA PETRŮSKOVÁ, 9. A

Můj školní trapas, nebo-li zážitek, u kterého jsem byla přítomna, se stal, když jsem byla v šesté třídě na adaptačním kurzu v Semetíně. Na pokoji jsem byla s Terkou, Hankou, Barčou a s Markét. Byl to celkem pohodový večer. Po celém tom povídání a pletení náramků jsme se rozhodly jít spát. Asi tak po půl hodině jsme slyšely nějaké dupání. Ze dveří vyšel černý stín, který byl v černém a na obličej měl masku, vešel do pokoje a v tu chvíli na něj skočila Terka, začala mu stahovat masku z obličeje, tahat ho za vlasy, které měl schované pod kapucí. Myslely jsme si, že si z nás vystřelili kluci, ale když Terka stínu stáhla masku, zjistily jsme, že ten člověk, na kterého Terka skočila a začala se s ním prát, byla paní učitelka Konvičková, která si půjčila od kluků masku a oblékla se do černého a šla nás vystrašit. Za dveřmi byla schovaná také paní učitelka Pavlůsková, která chytla záchvat smíchu a nemohla přestat. Upřímně nevím, jestli toho pak paní učitelka Konvičková nelitovala a jestli toho nelitovaly i její vlasy. Tenhle zážitek si pamatuju z celého adaptáku nejvíc, protože jsme se tomu všichni smáli ještě druhý den.

PTALI JSME SE...

...PANA ŘEDITELE

...LIBORA SLOVÁČKA

Jaká je nejlepší část na tom být ředitel, a naopak jaká nejhorší?

(Něco k ředitelování) Nevím, jestli nejlepší, ale určitě zajímavé na ředitelování je to, že se jedná o velmi různorodou práci, v které se snoubí řada věcí z různých profesí. Takže ten pracovní záběr je velmi široký a člověk se opravdu nikdy nenudí. Asi nejhorší je vědomí toho, že z pozice ředitele zodpovídáte v podstatě za vše, co se ve škole děje. Máte na starosti fungování, chod a směřování celé organizace, všechny procesy, které ve škole probíhají, zodpovídáte za věci příjemné i nepříjemné, často i za věci, které nejste schopni ihned a přímo ovlivnit.

Jaká byla vaše cesta k postu ředitele?

Po absolvování Pedagogické fakulty v Ostravě jsem nastoupil na naši školu v roce 1994 jako učitel tělocviku a zeměpisu. V roli učitele jsem působil 6 let, pak jsem 2 roky vykonával funkci zástupce ŘS a od roku 2002 jsem ředitelem školy.

Kdybyste si musel zvolit nové povolání (krom ředitele) jaké byste si přál?

Asi nějakou manažerskou pozici v nějaké zajímavé firmě. Nevadilo by mi, kdyby součástí té práce bylo např. i cestování či komunikace v cizím jazyce.

Jaké jsou vaše plány na léto?

Prioritou na léto je pro mě (stejně jako asi pro většinu pedagogů) po náročných 10 pracovních měsících odpočinek v jakékoliv podobě. A vzhledem k tomu, že neumím odpočívat úplně pasivně, chtěl bych vyrazit s rodinou někam k moři, pak na nějaký vícedenní cyklistický výlet a chystám se také na turnaj ve stolním tenisu na jih Maďarska, kde se nacházejí velmi příjemné termální lázně. Vzhledem k tomu, že o prázdninách se každoročně ve škole realizují i různé opravy a rekonstrukce, chystám se samozřejmě část prázdnin strávit i pracovně.

(Teď něco osobnějšího)

Máte nějaké vysněné místo, kam byste se v životě chtěl podívat?

Těch míst je samozřejmě celá řada, protože zeměkoule je v porovnání s člověkem strašně veliká a život poměrně hodně krátký. Kdybych měl uvést pár příkladů, tak bych se chtěl někdy podívat např. do USA (což se mi teď podaří), dále někam na nějaký ostrov v Karibiku a chtěl bych také ještě lépe procestovat Evropu. Přestože je to nejmenší světadíl, jehož jsme dokonce součástí, myslím si, že je tu spousta krásných věcí k vidění!

Jaký byl váš nejoblíbenější předmět ve škole a naopak nejméně oblíbený?

Mým nejoblíbenějším předmětem na základce (na této ZŠ) byl zeměpis, potom na gymnáziu se k tomu přidala např. angličtina. Přiznám se, že jsem nikdy moc neinklinoval k technicky zaměřeným předmětům, jako je např. fyzika.

rozhovor vedl
David Kocůrek, 9.B

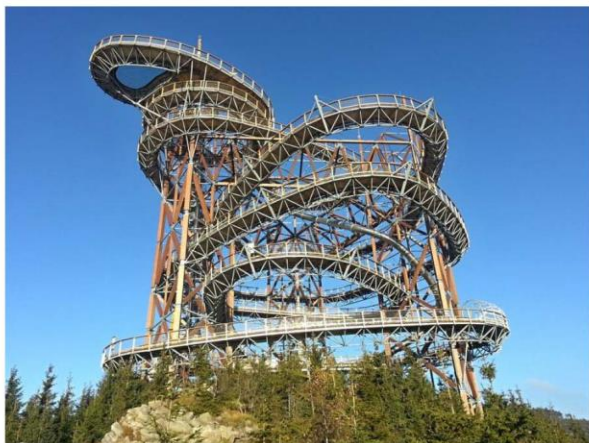
Cesta na Sněžník...

...aneb Ještě něco málo k výletu, tentokrát 9. A

Dan Šulák, 9. A

Po tom, co jsme přijeli na Dolní Moravu, vylezli nejprudší kopec, co jsem kdy vyšel, zdolali Stezku v oblacích, prošli se po síti 50 metrů nad zemí (to bylo pro mě docela pikantní, neboť se bojím výšek), projeli se na bobové dráze, zahráli si volejbal a vyspali se v ne moc pohodlných postelích, začalo naše roztomilé dobrodružství na Sněžník. Po našem dlouhém ležení kvůli předešlému vyčerpávajícímu dni a brzkému vstávání, jsme se konečně rozhodli dojít na snídani. Když jsme vešli dveřmi, viděli jsme tam velký stůl se spoustou různých pomazánek, džemů, přesnídávek a tak dále... Hned se nám zlepšila nálada, když jsme viděli, kolik dobrého jídla tu pro nás je, bohužel... nebylo to pro nás, a tak jsme si smutně vzali rohlík se šunkou a šli pojit. Po přípravách na náš pochod na Sněžník, kam jsme si prý měli vzít hodně pití, jsme zjistili jednu věc, nemáme pití a petky jsme vyhodili do koše. Jelikož se nám nechtělo kupovat půl litru kofoly za 40 korun, tak jsme se rozhodli, že ty petky zase z toho koše vytáhneme a napustíme si do nich vodu. Připravili jsme se na cestu a vyrazili.

Vyjeli jsme lanovkou ke Stezce v oblacích a odtamtud jsme šli pěšky až na Sněžník. Už od začátku se formovali takové skupinky... Jedna byla vzadu, ta byla furt šťastná a pomalá, jak kdyby si něco dala, té jsem byl chvíli součástí, ve skupince se dokonce zpívalo, ale můj zpěv zní jako umírající lachtan, tak jsem se přesunul trošičku dopředu... do skupinky, kde probíhaly zajímavé diskuze, jako například, že bychom měli sestavit seznam špatných věcí na tomhle výletě (záporečky), a do něj napsat: „Proč máme jeden řízek na celý den, proč nemáme vodu, a proč cedule, která nám ukazovala, že do Sněžníku nám zbývají dva kilometry nám o deset kilometrů později říká - ještě čtyři kilometry.“ Ve skupince se rozšířila úzkost a deprese tak, až se začali všichni smát, takže docela pozitivní atmosféra. Přesunul jsem se do třetí skupinky, kde bylo docela ticho... Všichni byli popředu a tak trochu překonávali sami sebe svým rychlým tempem a zaháněli tak vlastně i nudu. Po dlouhé cestě jsme došli k prameni Moravy, kde jsme si konečně napustili čerstvou vodu a po odpočinku vyšli na vrchol. Měli jsme obrovský výhled na polské planiny a na českou krajinu. Byl to dobrý pocit, být až na vrcholu. Začali jsme pomalu scházet a vracet se do našeho penzionu Terežka. Cestou jsme našli ceduli s koloběžkou. Mysleli jsme, že se tady někde půjčují koloběžky, ale pak nám došlo, že to je asi blbost a že to je jenom stezka pro ně a tak jsme šli dál po svých. Konečně jsme došli na Dolní Moravu. U všech se projevila ta špetka radosti a všichni zrychlili. Za chvíli už jsme byli u penzionu Terežka a byli jsme rádi, že si můžeme po takhle vyčerpávajícím výletě hoodně odpočinout.

ŠKOLNÍ VÝLET 9. A

- malý anonymní průzkum situace...

Myslíš, že se vaše třídní vztahy změnilы po školním výletě?

Ano, učitelé se zlepšily!

Jaká byla procházka na Králický Sněžník?

Dlouhá, vyčerpávající a bolestivá.

Na jakých atrakcích jste byli?

Na bobové dráze, Stezce v oblacích, trampolínách, třináctimetrové houpačce a na lanech v Lanovém parku.

CO ČTEME ?

ZUZANA PAZDEROVÁ, 6. B

Lisa Yee: **SUPERGIRL NA SUPER HERO HIGH**. Praha (CooBoo) 2017.

Na knihu jsem se těšila, protože první díl (Wonder Woman na Super Hero High) se mi velice líbil. Kniha moje očekávání splnila, protože popisuje nové postavy. Je vtipná, takže jsem se i zasmála. Na knize se mi líbila jednoduchost děje, takže to nebyl žádný hlavolam. Knize bych vytkla jednu věc, že děj byl podobný jako v prvním díle, a to takový, že nová superhrdinka přijde na školu a vůbec se jí nedaří, ale nakonec všem ukáže, že je jedna z nejlepších. A ještě stručně k obsahu. Supergirl se v poslední době stane několik nepříjemných událostí a mezi nimi její domovská planeta Krypton vybuchne. Naštěstí stihne nastoupit do záchranné lodi, ovšem jen ona, bez rodiny a bez přátel, jen s náhrdelníkem, který jí dala matka. Když dorazí na Zemi, ujme se jí rodina Jonathana Kenta, ale ti ji brzy přestanou hlídat, protože u Supergirl se začnou projevovat její superschopnosti. Proto se Kentovi rozhodnou poslat Supergirl na školu pro superhrdiny-Super Hero High. Otázkou je, jestli vůbec Supergirl chce být superhrdinou...

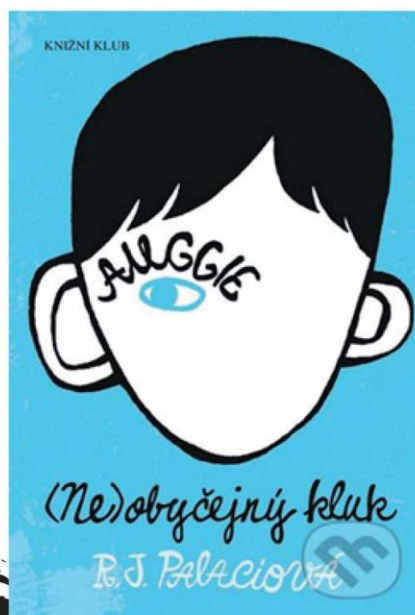
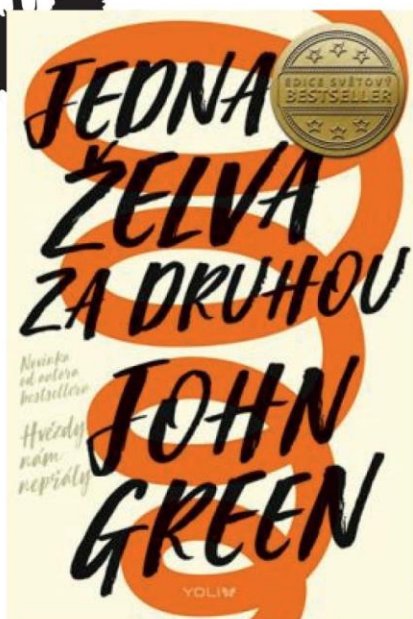
CO DOPORUČUJEME NA PRÁZDNINOVÉ ČTENÍ ?

JEDNA ŽELVA ZA DRUHOU - JOHN GREEN

Příběh 16-ti leté dívky jménem Aza, která žije ve strachu z onemocnění či smrti způsobené bakterií C. S pomocí své kamarádky Daisy začne řešit zápletku o zmizení miliardáře Rusella Picketta. Je to napínavá kniha plná citátů, básniček a blogerových úryvků, která vás bude zaručeně bavit.

(NE) OBYČEJNÝ KLUK - RAQUEL J. PALACIO

August se narodil s deformací obličeje. Několik let měl domácí školu, aby se vyhnul posměchu druhých. Když je dost starý na to, aby nastoupil do školy, všechno začne. Nastoupí rovnou do 5. třídy. Kniha je sestavená ze střípků pohledů Augusta a jeho kamarádů. Celou knihu provází humor, který hodně pomáhá se s tak těžkým tématem srovnat.

KRVAVÉ JAHODY - JIŘÍ KUPKA

Autentický příběh Věry Sosnarové, která byla jako čtrnáctiletá zavlečena do gulagu na Sibiři společně se svou devítiletou sestrou. Kruté vyprávění vás přeneso přímo na místo, kde trpěli lidé několik let. Věra Sosnarová se vrátila do Československa, a to po neskutečných devatenácti letech. Tato událost by neměla být zapomenuta!

Kniha je určena pro silnější povahy.

CO BYL TO GULAG?

= pracovní tábor v bývalém Sovětském svazu, ve kterém lidé pracovali asi 16 hodin denně při naprosto nepředstavitelných podmínkách (např. v -60°C), a jsou neskutečně týráni.

DOPIS PRO PANÍ VĚRU SOSNAROVOU,

se kterou jsme se setkali v dubnu ve Vatře.
Klára Ovčačíková

Milá paní Věro,

17. dubna jsem byla v kině ve Vsetíně na Vaší přednášce. Ani nevím, kde bych začala. Setkání s Vámi mi hodně promluvilo do duše. Několikrát jste nám říkala, že si máme vážit rodičů a toho, že se můžeme vzdělávat. Dříve se mi absolutně nechtělo chodit do školy a upřímně, teď se každý den těším, že půjdu do školy a uvidím své spolužáky. Víím, že Vy jste tuto možnost neměla, je to velká škoda. Váš příběh je neuvěřitelný. Vůbec nevím, jak bych se k tomu vyjádřila. Máte můj obrovský obdiv, že o tom dokážete mluvit, myslím, že já osobně bych to nezvládla. Když jste plakala, plakala jsem taky. Pár slz mi ukápló i při psaní tohoto dopisu. V tom kině jsem někdy měla sto chuti vyběhnout a obejmout Vás. Hodně jsem se zamyslela nad dobou, ve které žiju. Musím Vám říct, že je to hrůza. Děti jsou rozmazlené, sprosté, drzé, nevychované...

Moc ráda bych se s vámi někdy znova setkala. Chtěla bych vám popřát hodně štěstí do života a také zdraví.

Držím vám palce, DRŽTE SE!!!

Klára Ovčačíková, 9.B

TOHLE BY SI MĚL ASI KAŽDÝ PŘEČÍST!

Eliška Vránová, 8.B

Byl jednou jeden hadr, který neměl žádné kamarády. Skoro každý den jen ležel a ležel a nic jiného nedělal. Byl už celkem starý a ošoupaný. Měl ale bratra, který byl jako ze škatulky a kdo by chtěl vytírat se starým hnusným hadrem, když má možnost vytírat čistým a neděravým hadrem. Jednoho dne, když paní, u které žil dělala, domácí pořádky, ho objevila a vyhodila ho do koše. Co by taky dělala se starým a ošoupaným hadrem. Hadr putoval z jednoho kontejneru do druhého až ho dovezli až na skladiště. Hadr tam jen tak ležel a čekal, co se bude dít dál. Za nějaký čas tam popeláři dovezli další hromadu odpadků. Když v tom se najednou až k hadru dokutálel starý děravý kýbl. Začali si spolu povídat a stali se dobrými kamarády.

SLOHOVÁ PRÁCE

PÍŠEME...

- JAK SE HADR SKAMARÁDIL S KÝBLEM...

Barbora Daňková, 8.B

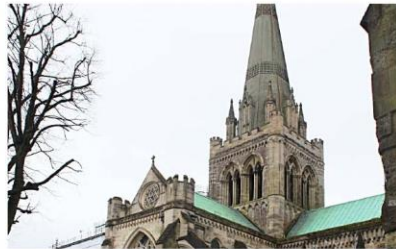
Všechno to začalo, když pan uklízeč ve škole zahodil do skříně s leštidly pár špinavých hadrů. Vždycky večer ve skříně všechny leštidla a hadry oživily a daly se do uklízení. Každé ráno kolem sedmé hodiny pan uklízeč přišel, ale jen co odemknul hlavní dveře od školy, nestačil se divit. Všechno bylo tak krásně lesklé a jako znovuzrozené. Poté otevřel svou skřín s pomocníky na úklid. Ve velkém tmavém kýblu leželo něco, co zářilo na celou chodbu. Byl to vesele barevný hadr, který ještě vůbec nebyl zašpiněný z úklidu. Od té doby pan uklízeč používal jen ten tmavý kýbl s vesele barevným hadříkem. To byly totiž přesné protiklady, a to se panu uklízeči opravdu líbilo. Po nějakém čase se z kýblu a hadru stali velmi dobří přátelé. A tak je to dodnes.

JELI JSME DO ANGLIE!

Ráno 25. března jsme v 9:00 vyráželi autobusem na poznávací zájezd do Anglie.

Po dlouhé noční cestě jsme přijeli do přístavu v Calais. Eurotunelem jsme za půl hodiny byli z Francie v Anglii. Následovala cesta do přímořského letoviska Brighton. Z autobusu jsme se všichni vyhnuli k moři. Potom jsme navštívili Sea Life Centre - podmořské akvárium. Nejvíce mě zaujala 76 roků stará želva a rybičky „Nemo“. Na Brighton Pier jsme nemohli vynechat hry na automatech. Po prohlídce Royal Pavilion jsme si odpočinuli v zahradách a historickým centrem jsme se dostali k věži British Airways i360. Z rozhledny o výšce 162 m byl nádherný výhled na celý Brighton a daleko na moře. K večeru jsme byli ubytováni u rodin.

Třetí den započal výletem do Chichesteru, kde jsme si prohlédli katedrálu a následovala cesta do Weald & Downland Open Air Museum. Nejzajímavější byl vodní mlýn, který je pořád funkční. Odpoledne jsme odjeli do přímořského města Portsmouth. Je to významný námořní přístav, který slouží k odpočinku mnoha slavných lodí a je základnou královského loďstva. Prošli jsme se po lodi Victory admirála Nelsona a pak jsme se lodí projeli po přístavu. Den končil večerí u rodin.

Čtvrtý den následovala cesta do Londýna. U O2 Arény jsme nastoupili na loď. V průběhu blavby po řece Temži jsme měli možnost si prohlédnout známé památky Londýna. První zastávka byla k opravovanému Big Ben, cesta pokračovala do St. James Parku, odkud byl vidět Buckinghamský palác. Na Trafalgar Square jsme se před deštěm ukryli v National Gallery. Cestou přes China Town a přes Hungerford Bridge jsme se dostali k London Eye. Zajímavá byla návštěva 4D kina, kde jsme měli možnost vidět Londýn z pohledu holubice. Opět jsme nasedli na loď a dopluli k Tower of London. Po venkovní prohlídce Toweru a Tower Bridge nás loď odvezla k začátku naší cesty Londýnem a následovala dlouhá cesta autobusem domů.

Martin Malčík, 8. C

ŽÁCI ZŠ TRÁVNÍKY STŘÍBRNÍ V CELOSTÁTNÍ SOUTĚŽI

Žáci ZŠ Trávníky získali skvělé 2.místo v soutěži Ministerstva průmyslu a obchodu ČR „Přeměna odpadů na zdroje“ v kategorii ekologicky zaměřených videí vytvořených žáky ze základních škol. Slavnostní vyhlášení vítězů celostátní soutěže proběhlo dne 15. června v hlavním sále Valdštejnského paláce Senátu ČR v Praze za přítomnosti ministra průmyslu a obchodu ČR Borise Hunera. K naší radosti tak 2. místo putuje do Vsetína na ZŠ Vsetín, Trávníky, kde žáci ve složení Zbyněk Rohlík, Hynek Janáč a Matyáš Cinibulk vytvořili environmentálně zaměřený krátký film s tématem třídění odpadu.

Gratulujeme a přejeme našim nadějným tvůrcům mnoho dalších podobných úspěchů!

RNDr. Eva Radová, ZŠ Trávníky

**CO NAŠI STUDENTI
OČEKÁVAJÍ OD
STŘEDNÍCH ŠKOL???**

- Kvalitní vzdělání, nový začátek a nové přátele.
- Očekávám, že mě naučí, co budu potřebovat a hlavně hezkého učitele.
- Dostatečnou přípravu na vysokou školu.
- Očekávám těžký začátek v učení a ne moc dobrý kolektiv, protože budu v holčičí třídě.

Kam jdou letošní deváťáci na střední školy???

1. Střední odborná škola Josefa Sousedíka Vsetín – 20%
2. Masarykovo gymnázium Vsetín – 18%
3. Střední průmyslová škola strojnická Vsetín – 14%
4. Střední zdravotnická škola Vsetín – 10%
5. Gymnázium Františka Palackého Valašské Meziříčí – 8%
6. Střední škola Kostka s. r. o. – 8%
7. Obchodní akademie Valašské Meziříčí – 6%
8. Střední odborná škola ochrany osob a majetku – 2%
9. Strojnové gymnázium Velehrad – 2%
10. Tauferova střední odborná škola veterinární Kroměříž – 2%
11. Soukromá střední odborná škola Hranice – 2%
12. Střední průmyslová elektrotechnická škola Olomouc – 2%
13. Střední škola oděvní a služeb Vizovice – 2%

ANKETA

Školní rok končí a léto začíná! Tak co? Pojedete letos k moři?

Ptali jsme se padesáti dětí:

ANO – 42%

NE – 58%

TOHLE ČÍSLO PRO VÁS STVOŘILI:

šéfredaktor: VANESA SLEZÁKOVÁ

redakce: SIMONA PALACKÁ, LENKA KOŇAŘÍKOVÁ,

ADÉLA KAROLOVÁ, VALERIE HERDOVÁ, LUKÁŠ KOŇAŘÍK, KLÁRA OVČAČÍKOVÁ

sazba, grafika: ZBYNĚK ROHLÍK

jazyková korektura: ANDREA CHROBÁKOVÁ LNĚNIČKOVÁ

distribuce: ZDARMA

